

Đêm vô thường trên phố nhỏ

Cư sĩ Liên Hoa

*Ta lang thang đi giữa thành phố nhỏ
Một góc đời, hiu quạnh lúc thu sang
Hè đã qua, ngậy ngát hơi nóng tận
Lòng lắng lại, nghe từng con sóng vỗ*

*Em hỏi ta, vô thường sao định nghĩa
biển rì rào từng con sóng ra vô
nắng buổi sáng, đêm trở mình say ngủ
trăng vừa lên, lơ lửng ánh mặt trời*

*chiếc áo mặc, đâu lời xưa từng nói
mây bên đời, còn réo rắc thanh âm
mắt cười tươi, rơi từng hạt mưa trâm
bàn tay níu, tuổi xuân nào êm ấm*

*con đường đi, sao buốt giá bờ vai
quanh quẩn lại, bước chân mòn đế võng
sợi vô tình, như tóc rối trong tâm
xin gửi lại, cho vô thường, em nhé...*

09.2010